

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלים כחו
עורכת-משנה:
דוב איתן, אורי סלע

לשפת הכשר של בית הקברות. האם אתם חושבים שדרישתו תקינים?

בנוגע למאמר המועזע, הם לא כפרו את בני "העולם הזה" (1964). התגובה הנאותה תהיה להסכים למח. נא לראות מיבצע בהתאם לניל.

נא לשלם לך לך ששם משקנו הוא נרות ולא נבות, כפי שהדפסנום בכתבה על שובת שכויים למשק (העולם הזה 1963). אין אנו יושבים על נכר של אף אחד, אך לעומת זאת יושבים על נרות היורה (אנן) יותר נכון — על הנדה המפער (בית).

נרות, הנגיל המזרחי
נמ כתב אותה רשימה הרים את גבות עיניו למקרא השניאה.

היכה למעשה
בין המערכות שנוהגתם, אשר נמנו במאמר השלד (העולם הזה 1965) נכלל גם "אולקס האשליה הערתית" אך היכן העקבות? באמת נליות, כמובן: "סיפר אהרן ויחיא, נהג הימני" ושוב באותו עמוד: "תימני זקן התבלט במיוחד".

מאיר חריני, מגדל אשקלון
העולם הזה נוהג לציין את המוצא העדתי רק במידה ויש בדבר גילויים חיוניים. ה"עשויים להזים את הבדותות אשר עליהן מ"בוססת ההפליה העדתית.

צידנות ברצינות
אתם באמת מתחילים להרניו אותי. כתבתם על הקונגרס הציוני ומנהיגיו (העולם הזה 1964) שמהלך כל נבילות השחצנות. מ' עשה אותכם, אם לא הציונות?

שלמה בר, חיפה
התשובה בספרי הביולוגיה למתחילים.

תחפושת מוצחת
עתה ליבוננו על הרכס, שהוזכר במאמר העורך (העולם הזה 1962) יצא כחן הפורים. מסרת העורך הייתה להתחפש ולרעתי היתה התחפושת מוצחת. אלום אין חמד שעתה קיבוננו היוצא מדי שבו עיים יאמק לעצמו את תוכנו ומתוכננו של

כזבו פושע
מנות המסום המצרי שהופל בנב (העולם הזה 1966) היתה מוצלחת מאד. מצאה חן בעיני עדי יותר העובדה כי פעמיים נכנסו מימי הסילון המצריים עם נשוי ישראל, ופעמיים השאירו על שדותינו שרירי פלדה מצרית.

שמואל גרה, תל-אביב
בחיי! חבל לתת מכשירים כאלה ימים ברוי, שרק לפני דור ידנו בקושי לרכב על סום. זהו סמם ביזבו פושע!

תזכורת
אל נחזור על פרשת ההלפת השבוים עם הסורים (העולם הזה 1963), שבה החלפת 41 נדר 5, באם תחממש פעם האפשרות להחלפת שבוים בין ישראל ומצרים. אל לנו לשכוח את ניבויי ישראל הנמקים בכלא המצרי, ובתוכם האמוצה בנשים ויפסדיה נינו, שניסחת למות רק לא להיכב כסוהר האכזרי "וכרו אותם נצינינו שירתו במשא ומתן לחילופי שבוים".

מרכי גולדברג, ראשון לציון
המספר הבנדריוני והמשטר הסטליניסטי היו שני המספרים הנרועים ביותר בעולם, שהחזיקו מעמד שנים כה רבות. עתה, לאחר נפילת משטר סטלין, אפשר להכירי על בנדריוני שאכן ניצח את סטלין.

מניות ושמירת שבת
הינכם מפליא אותי מאד. מה עניין שמיטה לרה סיני, ומה אשם א.מ.מ. ניוחוסקי האיריא? ייסם לוחם מלחמת הקודש דאמונה, שמעטים כמיהו בארק — אם קרוביו היו פעם בעלי מניות במיפעל מחולל-שבת (העולם הזה 1964)?

דיק שפריד
ליל הוועות בשפריד (העולם הזה 1966) הקטיא את דמי. מה עול עשו ילדים אלה? האם גם הם "ציונים משרתי הקולוניאליים המערבי" או שמא רקרו כרכי רורן מצרים בחשבון כי צעירים אלה עוד יגדלו ויתעממו, כשם שתגדל מדינת ישראל ותקסם?

גיהה של האחות המספלת בלרים הפצועים בכתיחולים אפס היוסא נראו לי מוכרות. מי היא? האם קבר הופיעה בעולם הזה או שוכרתי מסעני?

אליהו שמיר, טבריה
זכרוננו של הקורא שמיר בסדר גמור.

בתחנית הסולם עמדו "הלאציק" (ה"מל" ויה"ה), "הפידא" (המורן למסור את נפשו) ו"הראפיק" (החבר), שדרגותיהם הקבילו לדרגת "האח-החילוני", נושא-הכלים" וה"ה" כיר" של המיסדרים האירופיים.

כוחהמזק של המיסדר היה בנוי על ה"פידאיון", פחדם נפל על המרחב כולו. הם יכלו להתחפש ככל העולה על רוחם. לא פעם הסתגנו לחדר-המיטות של שליטי ה"מדינות, הרגום בשנתם. לא היה כמעט איש שהיה מוכן להתגרות בהם.

היה רק הבדל אחד בין הצלבנים ובין שליטי ישראל של ימינו. הצלבנים כרתו כמה פעמים ברית עם הפידאיון, השתמשו בהם דוקא נגד אייביהם המוסלמים. שני הכר חות ירדו כמעט בעת ובעונה אחת מבי מת ארץ-ישראל: בייכאוס הממלוך, שליטי מצרים, שהנחית את מכת-המוות על שרידי הצלבנים, הרס גם את מיכצרי הפידאיון. ה"קנים האחרונים של כת-הרוצחים, בהררי פרס, ב ערו עלידיי סימור הצולע, מצביא הטא"מארים, שפלש גם הוא לארץ-ישראל.

אחות רבקה גרשוני ("העולם הזה" 776 ו-777) נועד מצא את המחור

העולם הזה.
א. ש. אילת, קבוצת נחשון

שגועז
טענתכם הכרתנית כי לא כל משונע הוא נאון (העולם הזה 1966) היא מעליבה. אלמלא היו כבר משונעים, היו יושבי כמי החוליים לחולי-רה יוצאים במאהא חריפה.

חביבה ד., פתח-תקוה
יש לי מלה חדשה בשביל שגנונות של נאונים: שגאון.

אירי אמיר, תל-אביב
זה דומה מדי לשנינת 1970.

קריאה קורא
קוראי העולם הזה שוב מציעים חוני כוראים (העולם הזה 1961). הם שוב מנסים להשפיע על המערכת שתקח על עצמה את הקמת החוננים מרוע, בעצם, לא יהיו הקוראים עצמם היומנים? חדי היכר ששום וקל מאד: מחליטים להימנש בעתך אחד — ונפגשו. מקום מפגש יכול להיות, למשל, באולם כלשהו בעיר. מטרת הפגישה: שיחות חופשיות של היכרות בין חובבי העולם הזה. במקרה ויחגש שמו — אורכאו!

מייזניורים
קראתי את מכתביהם של שלושה קוראים, אשר יצאו בהתקפה חריפה על זאב מליין (העולם הזה 1966). שאמר הצגת פרסום מצריים בישראל, יש לציין כי זאב מליין התחמש דווקא בשכל הישר כעשותו זאת. היות ואין אנו צריכים להתחנף למצרים ולהתיר מה שהם אופרים.

אליהו פרידה, ירושלים
...כמה עלול לעלות הדבר להרחבת אופקיו של האזרח?

מרים שטיינר, יפו
זה דבר שקשה לאמוד במיליונים.
עניין מת
הסיפורים שלכם על שני חביאי שהשתמשו במכונת חבאי כדישא כדי לצאת לציר ארנבות בלתי-כשירות (העולם הזה 1963) הרג אותי למרי. ששום מתתי מצחוק...